

Aarsberetning, at der i Aarene 1917—19 henholdsvis er modtaget 3 148, 3 331 og 3 214 fødende, altsaa et langt større Antal end oprindelig beregnet. At der har været stadig Overbelægning, træder endnu tydeligere frem, naar man ser Gennemsnittallet for, hvor mange der daglig har ligget paa Afdelingen. Der siges herom, at paa de to Afdelinger, der tilsammen har 98 Senge, har der i 1917 ligget 116 Patienter, i 1918 120 og i 1919 126. I 1917 var den største Belægning paa en enkelt Dag 143, i 1918 147 og i 1919 156 Patienter. Og Overbelægningen er saa meget mere trykkende, som det i Virkeligheden drejer sig saavel om Mødre som om Børn. Hvis man i Besøgstiden indfinder sig paa Rigshospitalet og aflægger Besøg paa en af de Stuer, der er beregnet paa 4 Mødre og 4 Børn, vil man som Regel finde, at der er en 7—8 Mødre med et lige saa stort Antal Børn. Man vil sikkert forstaa, at under disse Forhold er det meget vanskeligt for Personalet at arbejde, og at der er al Grund for Staten til at faa dette ændret ved at inddrage det nye Militærhospital under Rigshospitalet.

Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Forsvarsminister at forhandle med den højtærede Undervisningsminister om at faa dette Forhold ordnet; thi det vil sikkert blive til Gavn og Glæde for os alle sammen, om det nye Hospital blev overdraget til Rigshospitalet. Der har for øvrigt i lang Tid været Tale om at faa et Radiumsinstitut. Det har vist sig at være meget vanskeligt at ordne den Sag. Det vil sikkert — jeg peger blot paa det, for at man ogsaa kan have sin Opmærksomhed henvendt paa dette — kunne lade sig gøre ogsaa at indrette et Radiumsinstitut ved det nye Hospital. Men det skal jeg ganske henstille til den højtærede Regering at tage under Overvejelse.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Det ærede Medlem spurgte forleden Dag, hvad det var, dette Ministerium havde lovet, den Gang det kom til Magten. Dette synes mig at være et mærkeligt Spørgsmaal. Der er dog vist ikke en eneste her i Salen, der ikke var klar over, at det var ikke faa Løfter, der blev givet af den nuværende Regering, da den kom til Magten. Jeg erindringsganske tydeligt, at den højtærede Landbrugsminister, da han forelagde sin Kornlov, udtalte, at det var en Kornlov, der vilde give Balance, og der var vist ikke et eneste Medlem her i Salen, der ikke var klar over, at det var et Løfte, den højtærede Landbrugsminister gav dette høje Ting. Ikke

desto mindre viste det sig, at dette Løfte aldeles ikke blev opfyldt, idet denne Kornlov fik en Underbalance paa ca. 70 Millioner. Naar Ministeriet giver saadanne Løfter, synes jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Lov til at spørge, hvilke Løfter det er, Regeringen har givet.

Men jeg kan i denne Forbindelse nævne et andet af Ministeriets Medlemmer, som ved den Lejlighed gav Løfter til dette høje Ting. Det var den daværende, nu afdøde Indenrigsminister Berg. Han sagde under sin Finanslovtale — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere et Par Ord —: „Det er imidlertid Ministeriets Mening, at man i saa vid Udstrækning som muligt skal søge at imødegaa Arbejdsløsheden gennem Arbejder, og paa enhver mulig Maade, baade vedrørende større Foretagender og vedrørende enkelte Sager, vil Ministeriet bestræbe sig for at fremhjelpe de Muligheder, der kan være for at faa Arbejder sat i Gang“. Og han lover senere at „virke for, at der bliver sat Arbejde i Gang hos private, og da navnlig til Bedste for Arbejdere, der har været særlig haardt ramte“.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, om det ikke er Løfter, og om disse Løfter er blevet holdt. Det forekommer mig, at de ikke i mindste Maade er blevet holdt. Det forekommer mig tværtimod, at lige det modsatte er Tilfældet. Vi har jo set, hvorledes Arbejdsløsheden i en ganske uhyggelig Grad har bredt sig i den forløbne Sommer. Nu staar vi lige ved Indgangen til Vinteren, og i dette Øjeblik er over 60 000 Arbejdere arbejdsløse. Og saa vil man paastaa, at Ministeriet ingen Løfter har givet og navnlig ikke har lovet at tilvejebringe Arbejde! Det fremgaar dog tilstrækkeligt af Indenrigsministerens Tale i Fjor, at han forstod, at det var hans Opgave at skaffe Arbejde. Løfterne er blevet givet, men de er bare ikke holdt.

Jeg vil endnu gøre et Par Slutbemærkninger til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Det ærede Medlem sagde, at han var fuldkommen klar over, at Venstres Hovedmodstander er Socialdemokratiet, og at det var mellem Socialdemokratiet og Venstre, Kampen skulde staa. Han siger senere, at han haabede, at denne Kamp maatte blive udkæmpet med blanke Vaaben. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen om, hvornaar Socialdemokratiet ikke har kæmpet med blanke Vaaben. Det ærede Medlem fortsatte sin Tale med at sige — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne læse det op —: „Dernæst vil jeg bede om, at denne Kamp maa blive